

اسلام و رعایت شخصیت انسانی انسان‌ها

1- نظر به حضرت زهرا سلام الله علیها و درک تاریخی که شروع شده، به آن معنایی که آن حضرت در آخرین فراز خطبه خود میفرمایند: «فَاعْمَلُوا إِنَّا عَامِلُونَ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ» «وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ» (الشعراء: ۲۲۷) هر کاری دلتان می‌خواهد انجام دهید ما هم کارمان را انجام می‌دهیم. چشم به راه آینده باشید و ما هم چشم به راه هستیم. کسانی که ستم کرده‌اند به زودی خواهند فهمید که به چه بازگشتگاهی برمی‌گردند.

2- يَا هِشَامُ مَنْ كَفَّ نَفْسَهُ عَنِ أَعْرَاضِ النَّاسِ أَقَالَهُ اللَّهُ عَثْرَتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مَنْ كَفَّ غَضَبَهُ عَنِ النَّاسِ كَفَّ اللَّهُ عَنْهُ غَضَبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

ای هشام هر که خود را از (ریختن) آبروی مردم باز دارد خدا از لغزش او به روز قیامت درگذرد و هر که خشمش را از مردم باز دارد خدا خشم خود را به روز قیامت از او باز دارد.

3- آنگاه که رعایت شخصیت انسانی انسان‌ها را از ما بنگرند معلوم است متوجه مکتبی می‌شوند که چنین انسان‌هایی را تربیت کرده است. و اینجاست که وظیفه دینی ماست تا ترویج احترام به مردم را دنبال نماییم.

4- ملاحظه فرمودید که مردم پای تصمیم مردمان مقتدر و مظلوم غزه ایستادند در نتیجه مسیر تغییر کرد و فرهنگ مقاومت خود را اثبات نمود.

5- اگر بنا داریم با حالاتی هرچه پر بارتر و استوار، با دیگر انسان‌ها روبه‌رو شویم باید بر صراحت و دلسوزی خود در گفتار بیفزاییم و به چشم‌اندازی نظر کنیم که همان انسانیت انسان‌ها است، آزاد از هر اوهامی که بر فروپاشی‌ها می‌افزاید.

6- انتظاری که باید از اهل اندیشه داشت آن است که خویشتن را فراسوی نیک و بد بالا برند و به انسانیت انسان‌ها بیندیشند.

7- آنگاه که انسانی مدعی شود بدون پاسداشت حریم انسانی انسان‌ها می‌تواند به آن‌ها خدمت کند؛ بداند خود را در فشار بی‌فرهنگی قرار داده و نمی‌تواند دریابد که به راستی از چه روی رنج می‌برد، آنگاه که خود را از حکمت دور نگه داشته و گمان می‌کند با ناسزاگفتن به دیگران که با او همراهی نمی‌کنند، به کامیابی می‌رسد. آری! وقتی آدمی از حیث اخلاقی رو به پستی گذاشت، البته کارش به سر آمده است.

8- قرآن در رابطه با رعایت انسانیت انسان‌ها حتی اگر آنها به هیچ دینی مقید نباشند می‌فرماید: « لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ لَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَ تُقْسَطُوا إِلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُقْسَطِينَ (8) إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَ أَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَ ظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَ مَنِ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ » (سوره ممتحنه آیات ۸ و ۹) خدا شما را از نیکی کردن و رعایت عدالت نسبت به کسانی که در راه دین با شما پیکار نکردند و از خانه و دیارتان بیرون نراندند نهی نمی‌کند؛ چرا که خداوند عدالت‌پیشگان را دوست دارد. تنها شما را از دوستی و رابطه با کسانی نهی می‌کند که در امر دین با شما پیکار کردند و شما را از خانه هایتان بیرون راندند یا به بیرون راندن شما کمک کردند و هر کس با آنان رابطه دوستی داشته باشد ظالم و ستمگر است.